

Sygn. akt V Pz 30/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Wilga

Sędziowie SSO Elżbieta Hallada, SSO Zbigniew Juszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2016 roku **w Legnicy**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa D. L.

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.

o zapłatę premii i nagrodę roczną

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Lubinie IV Wydział Pracy

z dnia 14 lipca 2016 r.

sygn. akt IV P 238/15

postanawia

- oddalić zażalenie.

SSO Elżbieta Hallada SSO Jacek Wilga SSO Zbigniew Juszkiewicz

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy w Lubinie oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku oraz wniosek w tym przedmiocie odrzucił.

W uzasadnieniu wskazał na treść art. 167 kpc zgodnie z którą czynność podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna oraz na regulację art. 168 kpc dającą możliwość przywrócenia terminu do czynności niedokonanej w terminie bez winy strony.

Argumentował, iż okoliczności sprawy nie dały podstawy do przyjęcia braku winy w niezachowaniu terminu. W szczególności o braku winy nie może przesądzać fakt nieobecności pełnomocnika na rozprawie, na której zapadł wyrok i złożony wniosek o jej odroczenie.

Po terminie rozprawy pełnomocnik powoda w żaden sposób nie zainteresował się czy wniosek o odroczenie został uwzględniony, czy też rozprawa się odbyła i jaki był jej rezultat. Samo powoływanie się na przebywanie na zwolnieniu lekarskim do uwzględnienia wniosku nie wystarczy, albowiem zwolnienie lekarskie nie przesądza o braku możliwości złożenia wniosku o uzasadnienie. Jego spóźnienie zobowiązało Sąd do odrzucenia wniosku.

Postanowienie powyższe zaskarżył w całości zażaleniem powód, który zarzucił:

- a) naruszenie art. 168 kpc poprzez nieprzywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie, mimo zaistnienia wymaganych przesłanek procesowych;
- b) art. 233 kpc poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego – bezzasadne przyjęcie, iż pracownik sekretariatu skutecznie poinformował pełnomocnika o zobowiązaniu Sądu I instancji do przedłożenia do dnia rozprawy zwolnienia lekarskiego; poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przedstawionego stanu faktycznego.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący domagał się:

1. zmiany zaskarżonego postanowienia w pkt I poprzez przywrócenie powodowi terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie, Wydział IV Pracy, sygn. akt IV P 238/15 wraz z uzasadnieniem oraz uchylecia pkt II zaskarżonego postanowienia,
2. zasądzenia od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym – według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Zgodnie z treścią art. 394 §1 kpc zaskarżeniu zażaleniem podlegają postanowienia Sądu I instancji w nim wymienione. Zawarty w tym przepisie wykaz postanowień jest wykazem wyczerpującym co oznacza, iż inne niż zawarte w wykazie postanowienia zaskarżeniu zażaleniem nie podlegają.

Wśród postanowień wymienionych w art. 394 §1 kpc brak jest postanowienia odmawiającego przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej.

Zgodnie z art. 380 kpc Sąd II instancji na wniosek strony rozpoznaje jednak również te postanowienia Sądu I instancji, które nie podlegały zaskarżeniu zażaleniem, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Wobec objęcia zakresem zaskarżenia postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie w całości Sąd Okręgowy uznał, iż w zażaleniu zawarty jest również wniosek o ocenę zasadności odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 18 kwietnia 2016 roku. Pozwala to na weryfikację tego rozstrzygnięcia, gdyż miało ono niewątpliwy wpływ na kolejną decyzję Sądu Rejonowego o odrzuceniu wniosku jako spóźnionego.

Odmowa przywrócenia terminu była zasadna.

Zgodnie z treścią art. 168 kpc przywrócenie terminu do dokonania czynności jest możliwa jedynie w sytuacji braku jakiegokolwiek winy strony. Tymczasem w sprawie takie okoliczności nie zaistniały. Pełnomocnik powoda, którego działanie należy ocenić jak postępowanie samej strony, wnosząc o odroczenie rozprawy z uwagi na zwolnienie lekarskie, zwolnienia tego Sądowi nie przedstawił, mimo niewątpliwej znajomości art. 214¹ §1 kpc, w którym sformułowano taki wymóg i to w postaci zaświadczenia od lekarza sądowego. Nie mógł w takiej sytuacji być pewien uwzględnienia wniosku o odroczenie rozprawy. Po jej dacie natomiast w żaden sposób nie próbował dowiedzieć się o przebiegu rozprawy, podjętych na niej czynnościach i zapadłych rozstrzygnięciach. Takie działanie nie jest niewątpliwie postępowaniem starannym. Pozostawanie, aż do 27 czerwca w bezczynności stanowi o jego zawinięciu i to niezależnie od podniesionych w zażaleniu argumentów (niezasadnych) co do braku żądania Sądu przedstawienia zwolnienia lekarskiego, którego zresztą do chwili obecnej Sądowi nie udostępnił.

Mając powyższe na uwadze należało uznać brak podstaw do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 18 kwietnia 2016 roku.

W rezultacie wniosek w tym przedmiocie Sąd Rejonowy trafnie odrzucił.

Zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc.

SSO Elżbieta Hallada SSO Jacek Wilga SSO Zbigniew Juszkiewicz